

	ΜΑΘΗΜΑ	ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
		ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ιάπωνες (σελ 86) Κοινοβουλευτική ομάδα,πολιτικό μόρφωμα υπό τον Δημήτριο Γούναρη που ιδρύθηκε το 1906.Επίκεντρο της κριτικής του ήταν η αδυναμία του πολιτικού συστήματος να προσαρμοστεί στις εξελίξεις της κοινωνίας.Η ομάδα δεν μπόρεσε να επιβιώσει και διαλύθηκε το 1908.

Μικτή Επιτροπή Ανταλλαγής (σελ 152) :Με βάση το άρθρο 11 της Σύμβασης της Λοζάνης της 30^{ης} Ιανουαρίου 1923 ιδρύθηκε η Μικτή Επιτροπή Ανταλλαγής με έδρα την Κωνσταντινούπολη.. περιουσίας των ανταλλαξιμών.Την αποτελούσαν έντεκα μέλη (τέσσερις Έλληνες,τέσσερις Τούρκοι και τρία μέλη πολίτες ουδέτερων κατά τον Α΄Παγκόσμιο πόλεμο κρατών) με αρμοδιότητα τον ακαθορισμό του τρόπου μετανάστευσης των πληθυσμών και της εκτίμησης της ακίνητης περιουσίας

Α΄Πανελλήνιο Συνέδριο(σελ 249)Συνήλθε στο Ταϊγάνιο τον Ιούλιο του 1917 και αποφάσισε την εκλογή Κεντρικού Συμβουλίου για τη δημιουργία αναξάρτητου Ποντιακού Κράτους

A.1.β.i.Οι πιο σημαντικές επιπτώσεις ,όμως αυτών των εξελίξεων βρίσκονταν στο πολιτικό πεδίο .Τα ισχυρά συγκεντρωτικά κράτη που αναδείχθηκαν μέσα απ΄αυτές τις διαδικασίες προκαλούσαν την ανάδειξη και την κυριαρχία ολοκληρωτικών κινημάτων και καθεστώτων σε πολλά ευρωπαϊκά κράτη.Καθώς προχωρούσε η δεκαετία της κρίσης ,η δεκαετία της 1930 ,ολοένα και περισσότερα κράτη αποκτούσαν δικτατορικά ή φασιστικά καθεστώτα .Η Ελλάδα δεν ξέφυγε από το γενικό κανόνα .Στις 4 Αυγούστου του 1936 ο Ιωάννης Μεταξάς με την ανοχή του παλατιού,προχώρησε στην κατάλυση του κοινοβουλευτικού καθεστώτος και στην επιβολή δικτατορίας.

A.1.β.ii.Κατά την περίοδο του Κριμαϊκού πολέμου το αγγλικό και το γαλλικό κόμμα έχασαν την εμπιστοσύνη των οπαδών τους ,με΄τα τη βίαιη συμπεριφορά της Αγγλίας και της Γαλλίας απέναντι στην Ελλάδα ,με το ναυτικό αποκλεισμό της χώρας .Είχε προηγηθεί και η υπόθεση Πατσίφικο ,η οποία είχε δυσχεράνει τις σχέσεις των δυο χωρών .Το ρωσικό κόμμα είχε κάποια προσωρινά κέρδη από αυτό.Η ήττα όμως της Ρωσίας στον Κριμαϊκό πόλεμο συνέβαλε στην αποδυνάμωση του κόμματος ,το οποίο σταδιακά εξαφανίστηκε από την πολιτική σκηνή.

Αντιστοίχιση :A-3,B-5,Γ-2,Δ-1,E-4.

A.2.1:σελ 254 «Η φύση της γενοκτονίας ...κακουχίες.»

A.2.2: σελ 163 «Οι πρόσφυγες αποτελούσαν ένα...σελ 165 ή σε ευαγή ιδρύματα.»

B.1. Το παράθεμα αναφέρεται στους λόγους για τους οποίους ο Ύπατος Αρμοστής Γεώργιος συγκρούστηκε με τον υπουργό δικαιοσύνης της Κρητικής Πολιτείας Ελευθέριο Βενιζέλο.

Όπως γνωρίζουμε το θετικό και αισιόδοξο κλίμα των δυο πρώτων ετών της λειτουργίας του νέου καθεστώτος άρχισαν να σκιάζουν απειλητικά σύννεφα ,τα οποία επρόκειτο να δημιουργήσουν λίγο αργότερα σοβαρή εσωτερική κρίση. Βασικό αίτιο όπως συνάγεται και από την πηγή ήταν το Σύνταγμα ,το οποίο είχε εγκριθεί από τις Προστάτιδες δυνάμεις και ήταν υπερβολικά συντηρητικό και παραχωρούσε στον Ηγεμόνα ,όπως ονομάστηκε ο Ύπατος Αρμοστής ,υπερεξουσίες που εύκολα μπορούσαν να τον οδηγήσουν σε δεσποτική συμπεριφορά .Επιπλέον ,η ασάφεια στον ακριβή καθορισμό αρμοδιοτήτων δημιουργούσε τριβές και προσωπικές αντιπαραθέσεις στο έργο της διοίκησης .Άλλωστε όπως τεκμαίρεται και από την πηγή η συγκεντρωτική τάση του Γεωργίου φάνηκε στο πως αντιλαμβανόταν τη μεθόδευση της προσάρτησης της Κρήτης, για την οποία θεώρησε κατάλληλες μόνο τις δικές του πρωτοβουλίες ,ενώ τις προτάσεις των πολιτικών παραγόντων των Κρητών τις θεώρησε επικίνδυνες για το ζήτημα .Συνηθισμένος από τον αποκλειστικό χειρισμό της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής από τον βασιλιά πατέρα του θεώρησε επωφελέστερο για το έθνος να αναλάβει τους χειρισμούς μόνος του. Αυτόν ακριβώς τον συγκεντρωτισμό επέτρεπε το Σύνταγμα ,αφού ο «Ηγεμών» ήταν το κέντρο των εξουσιών ,κατά δήλωση του Ιωάννη Σφακιανάκη ,με όλες τις εκτελεστικές αλλά και με νομοθετικές αρμοδιότητες. Το σώμα όπου θα μπορούσε να αντιπροσωπευθεί η βούληση των Κρητών ,η Γενική Συνέλευση συνήλθε μόνο μια φορά λόγω των περιορισμένων αρμοδιοτήτων της. Αυτή η δράση του Ύπατου Αρμοστή προκάλεσε τη δυσφορία και την πικρία πολλών τοπικών παραγόντων της Κρήτης που παραγκωνίζονταν και έβλεπαν να διορίζονται σε καίριες θέσεις Αθηναίοι σύμβουλοι του Γεωργίου που αγνοούσαν τα κρητικά πράγματα και την ψυχολογία των Κρητών .

Εκτός όμως από τις πολλές αρμοδιότητες βασικό αίτιο και η αδυναμία του Πρίγκιπα να κατανοήσει τις διαφορετικές προτάσεις για τη μεθόδευση της ένωσης .Όπως γνωρίζουμε ο Γεώργιος πίστευε ότι η λύση του ζητήματος θα ωρίμαζε με συνεχείς παραστάσεις και υπομνήματα προς τις Μεγάλες Δυνάμεις ,ενώ ο εκπρόσωπος της άλλης πλευράς ,ο Βενιζέλος βλέποντας τα πράγματα ρεαλιστικότερα και πρακτικότερα ,θεωρούσε ότι η λύση έπρεπε να είναι σταδιακή με βαθμιαίες κατακτήσεις.Ως πρώτη μάλιστα κατάκτηση θεωρούσε την απομάκρυνση των ξένων στρατευμάτων από τις κρητικές πόλεις και την αντικατάστασή τους από ντόπια πολιτοφυλακή ,με Έλληνες αξιωματικούς. Επιπλέον ο Βενιζέλος θεώρησε πρόωρες τις ενέργειες του ύπατου αρμοστή, κρίνοντας ότι η κρητική κυβέρνηση ήταν ασταθής και τα συνταγματικά θεμέλια ασαφή. Πίστευε και υποστήριζε την ανακήρυξη της Κρήτης σε ανεξάρτητο πριγκιπάτο ως τελευταίο στάδιο για τη νομότυπη πραγματοποίηση της ένωσής της με την Ελλάδα. Από την άλλη πλευρά ο πρίγκιπας δεν εννοούσε τη διαφορά μεταξύ προστατευόμενης Κρήτης από τις Μεγάλες Δυνάμεις όπως ίσχυε στο αρμοστειακό καθεστώς από τη μια πλευρά ,και πλήρους αυτονομίας με κυβερνήτη διορισμένο από την ελληνική κυβέρνηση και χωρίς την παρουσία ξένων στρατευμάτων .

Αυτή η διάσταση απόψεων πήρε τη μορφή προσωπικής αντιπαράθεσης .Ο Βενιζέλος είχε καταστήσει σαφές ότι δεν αναγνωρίζει στον Πρίγκιπα το δικαίωμα να διαχειρίζεται προσωπικώς το εθνικό ζήτημα της Κρήτης. «Ως ένας εκ των τριακοσίων χιλιάδων Κρητών ,δεν σας εκχωρώ το δικαίωμά μου ,ώστε μόνος εσείς να ρυθμίζετε αυτοβούλως την εθνική πολιτική του τόπου μου.» Έτσι μετά τη συκοφάντηση του Βενιζέλου στις αθηναϊκές εφημερίδες και μετά την απόλυση του Βενιζέλου στις 18 Μαρτίου 1901 ,έχουμε την προδιαγεγραμμένη πορεία προς την επανάσταση και τη δικαίωση των θέσεων του Βενιζέλου

B.2. Το παράθεμα αναφέρεται στις πρώτες πολιτικές ενέργειες από το καλοκαίρι του 1910 έως τις 6 Οκτωβρίου 1910 όπου διορίστηκε από τον Βασιλιά Γεώργιο του Α΄ πρωθυπουργός . Μετά τις εκλογές της 8^{ης} Αυγούστου 1910 όπου επικράτησαν τα παλιά κόμματα ,ενώ ηττήθηκαν οι ανεξάρτητοι εκσυγχρονιστές αφού συγκέντρωσαν 122 έδρες μόνο από τις 362 ,οι εκσυγχρονιστές

συσπειρώθηκαν γύρω από πρόσωπο του κρητικού ηγέτη Ελευθέριου Βενιζέλου ο οποίος εξελέγη πρώτος βουλευτής Αττικοβοιωτίας ,υποστηριζόμενος από την ηγεσία του Στρατιωτικού Συνδέσμου

· Στις 22 Αυγούστου 1910 ο Ελευθέριος Βενιζέλος ιδρύει το πρώτο κόμμα αρχών του Φιλελευθέρους

· Κύριο μετεκλογικό θέμα στο πολιτικό σκηνικό ήταν το πολιτειακό ζήτημα.

Αυτό το θέμα προσπάθησε αν διαχειριστεί στην πρώτη του δημόσια εμφάνιση ως ελλαδίτη πολιτικού, όπου υποστήριξε μετριοπαθείς μεταρρυθμίσεις . Στόχευε σε εκσυγχρονισμό του πολιτικού συστήματος , με την εξισορρόπηση των συμφερόντων όλων των κοινωνικών στρωμάτων .Βασικές θέσεις του προγράμματος ήταν η κοινωνική γαλήνη ,η ελάφρυνση των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων ,ο εκσυγχρονισμός του κρατικού μηχανισμού ,με σκοπό την αποτελεσματικότερη λειτουργία του και στρατιωτικοί εξοπλισμοί για την πραγματοποίηση των εθνικών διεκδικήσεων. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι σε εκείνη την ομιλία είναι ότι παρά την πίεση των οπαδών του ,υποστήριξε την αναθεώρηση του υπάρχοντος συντάγματος και όχι την ψήφιση νέου μη θέτοντας πολιτειακό ζήτημα.

Με βάση την ομιλία του ο Βενιζέλος θεωρούσε ότι ήταν προς το συμφέρον του έθνους το πολίτευμα να παραμείνει όπως ήταν και μην εισακούσει τις όποιες ριζοσπαστικές φωνές ζητούσαν Συντακτική Συνέλευση και κατάργηση της βασιλείας. Επιπλέον με τη διαβεβαίωση ότι ποτέ δεν σκέφθηκε καν αλλαγή πολιτεύματος διαμηνύει στον βασιλιά Γεώργιο για τη διάθεση συνεργασίας μαζί του, ως ένας νέος υποστηρικτής του θρόνου και ως ένας νέος πολιτικός με παρόμοιο προσανατολισμό στην εξωτερική πολιτική με αυτόν του βασιλιά .

Ο Γεώργιος Α΄ από την άλλη πλευρά διαπιστώνοντας τα προαναφερθέντα διατηρώντας την πολιτική του ευελιξία επενδύει στον νέο πολιτικό αφού διαπιστώνει το αγαθό των προθέσεων του σχετικά με το θρόνο .Με την ενέργειά του να τον διορίσει πρωθυπουργό μετά την παραίτηση της κυβέρνησης Δραγούμη (6 Οκτωβρίου 1910) δοκιμάζει τις σχέσεις του με τον παλαιοκομματικό χώρο και μετά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει με την ψήφο εμπιστοσύνης προκηρύσσει νέες εκλογές και τη διάλυση της Βουλής.

Μ αυτό τον τρόπο εισήχθη το ελλαδικό πολιτικό σκηνικό σε μια περίοδο μεταρρυθμίσεων που ξεκίνησε με την πρώτη κυβέρνηση Φιλελευθέρων.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ®